

I. कोष्ठकात् समुचितमुत्तरं निर्धार्य लिखत ।

१. क्रिस्तुभागवतस्य कर्ता कः ?

(पि.सि. कुट्टिकृष्णन्, पि.सि. देवस्या, अर्णोस् पातिरी) उ. पि.सि. देवस्या

२. कस्मिन् नगरे शिल्पी कन्यया साकं शिशुम् अपूपुषत् ?

(नसरत्, ताबोर, एतन्स) उ. नसरत्

३. तक्षकेण अनुष्ठितं व्रतं किम् ?

(उपवासः, असिधारा, अर्हिंसा) उ. असिधारा

४. बालकः पित्रा साकं कथम् अवर्धत ?

(अद्भुतानन्दशान्तिभिः, मास्मरिकवृत्या, स्वाभाविकतया) उ. अद्भुतानन्दशान्तिभिः

५. सः बालकः ----- बालकैः सह क्रीडातत्परः आसीत् ।

(आरबीय, यहूद, पार्सी) उ. यहूद

६. कं निरीक्ष्य भविकाले एवं शिष्याः भवेयुः इति सः चिन्तयामास ?

(अजवृन्दं, गोपवृन्दं, यहूदवृन्दं) उ. अजवृन्दं

७. तेन मुनिना कस्य अधित्यकां नीतः ?

(ताबोरद्रेः, नासरथेः, महेन्द्रस्य) उ. ताबोरद्रेः

८. ताबोरद्रेः अधित्यकायाम् रम्याः प्रकृतिसम्पदः पश्यन् स्थण्डिले किमकरोत् ?

(अक्रीडत्, अशेत, अतिष्ठत्) उ. अशेत

९. 'निजं भाविशिष्यगणं चिन्तयामास' - कः ?

(जोसफ्, येशुदेवः, मेषपालः) उ. येशुदेवः

१०. 'मुनिः तद्वृत्तं प्रियामाचष्ट' - मुनिः कः ?

(जोसफ्, येशुदेवः, मरिया) उ. जोसफ्

II. गद्यभागस्य आशयप्रतिपादिकां श्लोकं चित्वा लिखत ।

गद्यभागः- मातापित्रोः अद्भुतानन्देन शान्त्या च साकं वृद्धिमुपगतः ।

(क) आत्मना बलवानेष ज्ञानपूर्णश्च बालकः ।

अवर्धत समं पित्रोरद्भुतानन्दशान्तिभिः ।।

(ख) यहूदबालकैरन्यैः क्वापि क्रीडारतस्तथा ।

क्वापि चिन्तापरः सर्वैरलक्ष्यत सबालकः ।।

उत्तरम्

(क) आत्मना बलवानेष ज्ञानपूर्णश्च बालकः ।
अवर्धत समं पित्रोरद्भुतानन्दशान्तिभिः ॥

III. क विभागे प्रदत्तस्य आशयस्य समानार्थकं श्लोकं ख विभागात् चित्वा लिखत ।

क	ख
प्रकृतिदृश्यम् आस्वाद्य सः स्थण्डिले अशेत ।	मेषपालैर्नीयमानं मेषयूथं निरीक्ष्य सः । कुमारश्चिन्तयामास भाविशिष्यगणं निजम् ॥
अजगणं दृष्ट्वा भाविशिष्यगणं चिन्तयामास ।	यहूदसमुदाचारवर्त्मना तं कुमारकम् । नेतुं वैदिकलेखान्स तक्षकस्तमशिक्षयत् ॥
सः तक्षकः वैदिकलेखान् अशिक्षयत् ।	मुनिना तेन नीतोऽसौ ताबोरद्वेरधित्यकाम् । अशेत स्थण्डिले पश्यन् रम्याः प्रकृतिसम्पदः ॥
जोसफ् मरियया साकं दिव्यं शिशुम् अपूपुषत् ।	यहूदबालकैरन्यैः क्वापि क्रीडारतस्तथा । क्वापि चिन्तापरः सर्वैरलक्ष्यत सबालकः ॥
स बालकः सदा चिन्तापरः इव अवर्धत ।	पुरे नासरथे सार्धं कन्यया प्रियया चरन् । असिधाराव्रतं तक्षा शिशुं दिव्यमपूपुषत् ॥

उत्तरम्

प्रकृतिदृश्यम् आस्वाद्य सः स्थण्डिले अशेत ।	मुनिना तेन नीतोऽसौ ताबोरद्वेरधित्यकाम् । अशेत स्थण्डिले पश्यन् रम्याः प्रकृतिसम्पदः ॥
अजगणं दृष्ट्वा भाविशिष्यगणं चिन्तयामास ।	मेषपालैर्नीयमानं मेषयूथं निरीक्ष्य सः । कुमारश्चिन्तयामास भाविशिष्यगणं निजम् ॥
सः तक्षकः वैदिकलेखान् अशिक्षयत् ।	यहूदसमुदाचारवर्त्मना तं कुमारकम् ।

	नेतुं वैदिकलेखान्स तक्षकस्तमशिक्षयत् ।।
जोसफ मरियया साकं दिव्यं शिशुम् अपूपुषत् ।	पुरे नासरथे सार्धं कन्यया प्रियया चरन् । असिधाराव्रतं तक्षा शिशुं दिव्यमपूपुषत् ।।
स बालकः सदा चिन्तापरः इव अवर्धत ।	यहूदबालकैरन्यैः क्वापि क्रीडारतस्तथा । क्वापि चिन्तापरः सर्वैरलक्ष्यत सबालकः ।।

IV. उदाहरणानुसारं वाक्यद्वयं योजयत ।

उदा - विद्यालयं गच्छति । पाठं पठति ।

विद्यालयं गत्वा पाठं पठति ।

१. पुस्तकं पश्यति । पाठं वाचयति ।

२. घण्डानादं श्रुणोति । कक्ष्याम् आगच्छति ।

३. स्नानं करोति । ईश्वरं वन्दते ।

४. आसन्दे उपविशति । ओदनं भक्षयति ।

उत्तरम्

पुस्तकं दृष्ट्वा पाठं वाचयति ।

घण्डानादं श्रुत्वा कक्ष्याम् आगच्छति ।

स्नानं कृत्वा ईश्वरं वन्दते ।

आसन्दे उपविश्य ओदनं भक्षयति ।

V. उदाहरणानुसारं विश्लेषयत ।

उदा - यहूदबालकैरन्यैः = यहूदबालकैः + अन्यैः

१. छात्रैरन्यैः = ----- + ----- ।

२. मित्रैरन्यैः = ----- + ----- ।

उत्तरम्

छात्रैः + अन्यैः ।

मित्रैः + अन्यैः ।

VI. श्लोकं दृष्ट्वा गद्यक्रमं पूरयत ।

क.

यहूदबालकैरन्यैः क्वापि क्रीडारतस्तथा ।

क्वापि चिन्तापरः सर्वैरलक्ष्यत सबालकः ।।

सः ----- क्वापि अन्यैः ----- क्रीडारतः तथा क्वापि ----- च ----- अलक्ष्यत ।

उत्तरम्

सः बालकः क्वापि अन्यैः यहूदबालकैः क्रीडारतः तथा क्वापि चिन्तापरः च सर्वैः अलक्ष्यत ।

ख.

मेषपालैर्नीयमानं मेषयूथं निरीक्ष्य सः ।

कुमारश्चिन्तयामास भाविशिष्यगणं निजम् ।।

मेषपालैः ----- मेषयूथं ----- स ----- निजं ----- चिन्तयामास ।

उत्तरम्

मेषपालैः नीयमानं मेषयूथं निरीक्ष्य स कुमारः निजं भाविशिष्यगणं चिन्तयामास ।

ग.

आत्मना बलवानेष ज्ञानपूर्णश्च बालकः ।

अवर्धत समं पित्रोरद्भुतानन्दशान्तिभिः ।।

आत्मना एष ----- बलवान् ----- च पित्रोः ----- समं ----- ।

उत्तरम्

आत्मना एष बालकः बलवान् ज्ञानपूर्णः च पित्रोः अद्भुतानन्दशान्तिभिः समं अवर्धत ।।

VII. श्लोकं पठित्वा प्रश्नानाम् उत्तराणि लिखत ।

a. मेषपालैर्नीयमानं मेषयूथं निरीक्ष्य सः ।

कुमारश्चिन्तयामास भाविशिष्यगणं निजम् ।।

1) सः कुमारः चिन्तयामास । अत्र कुमारः कः ?

2) सः कुमारः किं चिन्तयामास ?

3) श्लोके प्रदत्तं ल्यबन्तम् अव्ययं चित्वा लिखत ।

4) श्लोकस्य आशयं स्ववाक्यैः लिखत ।

उत्तरम्

1. अत्र कुमारः येशुदेवः ।
2. सः कुमारः निजं भाविशिष्यगणं चिन्तयामास ।
3. निरीक्ष्य
4. आशयं लिखत ।

b. पुरे नासरथे सार्धं कन्यया प्रियया चरन् ।
असिधाराव्रतं तक्षा शिशुं दिव्यमपूपुषत् ।।

- (1) तक्षकेण आचरितं व्रतं किम् ?
- (2) दिव्यं शिशुम् अपूपुषत् । शिशुः कः ?
- (3) रेखाङ्कितस्य पदच्छेदं लिखत ।
- (4) श्लोकस्य गद्यक्रमं लिखत ।

उत्तरम्

1. असिधाराव्रतम्
2. शिशुः येशुदेवः ।
3. दिव्यम् अपूपुषत्
4. गद्यक्रमं लिखत ।

c. मुनिना तेन नीतोऽसौ ताबोरद्वेरधित्यकाम् ।
अशेत स्थण्डिले पश्यन् रम्याः प्रकृतिसम्पदः ।।

- a) मुनिना कुत्र अधित्यकां नीतः ?
- b) प्रकृतिसम्पदः पश्यन् स्थण्डिले किमकरोत् ?
- c) रेखाङ्कितस्य पदच्छेदं लिखत ।
- d) श्लोकस्य आशयं स्ववाक्यैः लिखत ।

उत्तरम्

1. मुनिना ताबोरद्रे: अधित्यकां नीतः ।
2. प्रकृतिसम्पदः पश्यन् स्थण्डिले अशेत ।
3. नीतः + असौ
4. आशयं लिखत ।

VIII. रेखाङ्कितपदानां स्थाने समानार्थकपदान्युपयुज्य वाक्यं पुनर्लिखत ।

तेन मुनिना ताबोरद्रे: अधित्यकां नीतः । असौ रम्याः प्रकृतिसम्पदः पश्यन् स्थण्डिले अशेत ।
(अवलोकयन्, प्रापितः, शयितवान्, मनोहराः)

उत्तरम्

तेन मुनिना ताबोरद्रे: अधित्यकां प्रापितः । असौ मनोहराः प्रकृतिसम्पदः अवलोकयन्, स्थण्डिले शयितवान् ।

IX. पेटिकायाः पदान्युपयुज्य द्वौ वाक्यौ लिखत ।

नीतः	ताबोरद्रे:	तेन मुनिना	अधित्यकां
भाविशिष्यगणं	निजं	स कुमारः	चिन्तयामास

उत्तरम्

१. तेन मुनिना ताबोरद्रे: अधित्यकां नीतः ।
२. स कुमारः निजं भाविशिष्यगणं चिन्तयामास ।

X. यथोचितं योजयत ।

मुनिः	पि. सि. देवस्या
क्रिस्तुभागवतम्	व्रतम्
असिधारा	येशुदेवः
चिन्तारतः बालकः	जोसफ्

उत्तरम्

मुनिः - जोसफ्

क्रिस्तुभागवतम् - पि. सि. देवस्या

असिधारा - व्रतम्

चिन्तारतः बालकः - येशुदेवः

RATHI T. GHSS. VARAVOOR

TEAM NAVADHARA IN ASSOCIATION WITH NAVADARSAN 2021

